Lévai Júlia

KILÓG

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 50. szám, 2022. december 16.

Nemrég állították fel a Széll Kálmán tér fölötti Postapalota, új nevén a Pénzmúzeum kertjében Szőke Gábor Miklós csodaszarvast ábrázoló szobrát. Mivel egy 6,5 méter magas, sziklát formázó bronztalapzatra helyezték fel, messziről is jól látni.

Az alkotást a Magyar Nemzeti Bank rendelte a szobrásztól, közel 200 millió forintért. Érthető, hogy sokan élénk kíváncsisággal fordultak felé.

– Mi került ezen ennyibe?! – tették fel mindjárt a nemzeti hagyományainknak immár jó ideje szerves részét képező kérdést, ám tapasztalataim szerint erre eddig még senki nem tudott megnyugtató választ adni. A legtöbben ugyanis kifejezetten riasztónak, így inkább fölöslegesnek találták a szobrot.

Már azt viszolyogtatónak látták, hogy a szarvas szőrszálait tűzcsóvákat idéző lemezek alkotják, és ezek úgy hatnak, mintha egy súlyos bőrbetegségtől szenvedő állat kényszeredett ágaskodását kéne néznünk. De az ágaskodás maga is rémisztőn hatott. *„Mint a gímszarvas, kit seggbe lőtt az ármány”* – juthatott eszébe az embernek Lőwy Árpád parodisztikus megfogalmazása, attól, ahogy az elugrás eltúlzott szögétől extrém módon hajlik hátra az állat teste. Mintha a következő pillanatban hanyatt kéne esnie. Ezt megerősítendő pedig az agancsa is olyan, ugyancsak extrém meghosszabbításban ível hátra, a teste fölött, mintha valójában egy végzetesen szétzilált női haj lenne, amely nem véletlenül ér le már majdnem bokáig (csüdig): egy perc, és a viselője bele is zuhan a megsemmisülésbe.

Mindent egybevetve az a vélemény alakult ki a műalkotásról, hogy azt kizárólag a rendszer legelvakultabb hívei tudják majd élvezni: akik mindig örülnek annak, ha a NER-kultúra egy igazi produktumával találkozhatnak a köztereken, és boldogan értelmezik úgy az ugrás extrém léptékét, hogy az nem egyéb, mint a „Magyarország előre megy, nem hátra!” direktíva lendületének kifejeződése. Szóval már megint a hatalompártiak jártak jól, mondják a művészetpártiak, akik szerint viszont mindenki más hoppon marad.

Holott a többiek is vigasztalódhatnának azzal, hogy teljes egészében mégiscsak van haszna a műalkotásnak: létezik olyan nézőpont, amely felől az igazán megéri a pénzét.

Hiszen az alkotója valódi hungarikumot hozott létre: sikerült feltalálnia egy olyan szarvast, amelyből lóláb lóg ki.